
INDULGENCYJA (4) *sb f*

e jasne.

sg G indulgencji (1). ◇ pl N indulgencji(e) [zapis: ę] (1). ◇ I indulgencjami (1). ◇ L indulgencjach (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*teol. Odpust, darowanie kar doczesnych za grzechy odpuszczone [indulgentia – dopuszczenie, dozwolenie Mącz 169a; pobłażanie, miękkość Calep; odpust, idem quod odpuszczenie – si vocis naturam spectes de qua infra, sed usus catholicorum Polonorum hanc vocem sacris adstrinxit, ut idem significet quod indulgentia Latinis catholicis Cn] (4) : karanie thák ná ónym/ iáko ná tym świećie zářłuzóné [Pan Bóg] odpufzcza: á tho gdy grzéchów řwoich řpráwiřly řye pánu Bogu/ zá nie pokutuią. Tákim ábowiem/ á nie inákřym ty indulgencie řluzą: [...] Tymi teř indulgencjami ten [papieř] porządnie řzáfowác/ y zářługi páná Chryřtuřowé ku pořpolitemu pořytku kořćiołá Bořego obrácác ma *BiałKat* 173v; Tákci tu kápláni Bořy [...] o tym Iubileuřu/ y o tych Indulgencjach lud chřeřćijáńřki náuczáli/ drogę [...] pokázuiąc iákoby cřłowiek mořł być tych to řkárbow duchownych vczęřtnikiem/ przez pořty/ przez modlitwy/ przez iářmuřny *ReszList* 152; *ActReg* 22.*

Synonim: odpust.